

[Industriministeren]

Jeg forstår på debatten, at der formentlig forestår et omfattende udvalgsarbejde med mange interessante spørgsmål og forhåbentlig også mange interessante svar, og vi skal fra industriministeriets side gøre, hvad vi kan for at gøre arbejdet så meningsfyldt som muligt.

Lissa Mathiasen (S):

Først til hr. Sønderby. Jeg kunne forstå, at der var en temmelig stor portion bekymring i hans stemme, da han omtalte vores krav om sikring af forbrugerne. Jeg synes, det er væsentligt, at vi i forbindelse med denne lovgivning giver os tid til virkelig at bearbejde dette forslag. Jeg mener, der er meget store sprækker i det, der er lagt frem af ministeren om beskyttelsen og sikkerheden for forbrugere. Jo klarere regler, jo fastere retningslinjer; jo flere ting der er uddybet, jo færre misforståelser vil der opstå hen ad vejen.

Jeg kan ikke rigtig forstå, hvad det er, hr. Sønderby taler om i forbindelse med øgede omkostninger. Jeg mener ikke, at der er øgede omkostninger forbundet med at skabe større sikkerhed, større klarhed. Det koster ikke flere penge, hvis vi herinde laver en lovgivning, der er tilpas gennemtænkt.

I den forbindelse vil jeg godt sige, at vi er enige i, at det vil være godt hurtigt at få en lovgivning igennem, men det er altså et meget stort område, det er et nyt område, vi skal have fat i. Lige så vef som det skulle tage ministeren 2 måneder at få skrevet svarene på høringsudkastet sammen til et lovforslag, må vi sige, at vi har behov for at bruge den tid, det nu vil tage, for virkelig sagligt at gå ind i disse ting. Det må komme så hurtigt som det overhovedet er muligt.

Jeg undrede mig lidt over, at hr. Collet talte om frivillighed, og i det hele taget undrede jeg mig over, hvor hr. Collet finder ordet »frivillighed« i lovforslaget. Der står faktisk ingen steder f.eks., at man ikke er bundet af eventuelle misbrug af kortet. Jeg vil bede om at få at vide, hvor det står.

Hr. Askjær Jørgensen gav udtryk for sin dybeste mistillid til socialdemokratiet og ikke mindst til undertegnede. Jeg havde såmænd været utryk og bekymret, om det modsatte havde været tilfældet. Jeg vil nøjes med at sige tak for det.

Fru Lilli Gyldenkilde var inde på visse problemer, jeg havde haft med at få udtrykt mig vedrørende SFs forslag. Nej, jeg havde ingen problemer ved at udtrykke enighed på de punkter – der er adskillige af dem – hvor vi godt kan blive enige i forbindelse med dette lovforslag.

Men når fru Lilli Gyldenkilde næsten selv beder om det, er jeg nødt til at sige, at jeg mener alligevel, forslaget er mangelfuldt. Det er ikke gennemtænkt, der er masser af huller i det. Jeg kom til at tænke på, da jeg sad og læste forslaget igennem, at netop med hensyn til forbrugerbeskyttelsen virker det, som når man forsøger at fastholde vand i et dørslag. Jeg tror, det har samme effekt.

Collet (KF):

Jeg er ked af at måtte henlede fru Lissa Mathiasens opmærksomhed på § 12 i industriministerens lovforslag. Jeg vil for god ordens skyld tillade mig at citere med hensyn til den frivillighed, fru Lissa Mathiasen efterlyste:

»Forbrugerombudsmanden skal påse, at betalingskortsystemer indrettes og virker således, at der sikres brugerne overskuelighed, frivillighed . . .«

Så jeg vil anbefale fru Lissa Mathiasen at studere lovforslaget nok en gang.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Der er megen bekymring i stemmen, når fru Lissa Mathiasen står heroppe og ligesom er den eneste sammen med fru Lilli Gyldenkilde, der forsvare forbrugerne, mens vi andre er sådan nogle, der forsvare de store, grimme pengeinstitutter.

Selvfølge koster det ikke penge, at folketingsudvalget med industriministerens besvarelser får undersøgt denne sag til bunds. Derimod siger vi, at det kan komme til at koste penge, jo mere kompliceret man laver lovgivningen. Jo flere sager der går ind til forbrugerombudsmanden, og jo større sikkerhed man laver for forbrugerne, hvis de, for at sige det sådan, klumrer med kortet, taber det osv., så kontoudstederne skal lave nogle forsikringer, jo mere kommer det til at koste. Forbrugeren skal også have et ansvar. Vi kan ikke pakke forbrugeren helt ind i vat og sige: nu får du dette kort, og så kan du i øvrigt